Ponedjeljak, 06.02.2012.g.

Današnji dan, njegov cijeli tijek, potvrdio mi je ponovno ono što sam već više puta osjetio. I, nekako imam osjećaj, da mi je donio nešto novo u mojoj vjeri, u mojem rastu u vjeri.

Kao da sam išao u školu. Znaš da će te profesor pitati, znaš koje gradivo moraš naučiti, ali te sve nekako odvlači od učenja, knjige, itd. DA, ZLI I NJEGOVI UVIJEK SU TU OKO NAS.

NEKI DAN SAM PONOVNO PROČITAO O TOJ MISTERIJI. O TOME ZAŠTO NAS GOSPODIN DOZVOLJAVA KUŠATI PO ZLOME. JEDAN DRAGI SVEĆENIK NAPISAO JE DA JE TO JEDAN VELIKI MISTERIJ, ČOVJEKU NEDOKUČIV.

Nekako me je još od jučer navečer uhvatio neki osjećaj nespokojstva, neki nemir, bez ikakvog posebnog razloga.

Danas ujutro mi se još i pojačao nekakvim osjećajem manje vrijednosti, beskorisnosti. Djeca studiraju, supruga radi, a ja doma beskoristan.

I uhvatim se da sam na televiziji gledao ljude na njihovim radnim mjestima i mislio si kako je to lijepo kada si koristan, kada radiš, pogotovo kada voliš to što radiš.

I TJEŠIO JE MENE MOJ ANĐEO. ZNAM DA JE TO BIO ON. ŠAPTAO MI JE U MOJE MISLI DA ME GOSPODIN VOLI I DA SAM NJEMU KORISTAN. DA ČINIM ŠTO MOGU I DA SAM S PLANOVIMA OKO POČETKA POSLOVANJA MOJEG TRGOVAČKOG DRUŠTVA UČINIO ŠTO SAM MOGAO.

I sve mi je to nekako bilo jasno. Ali, zli mi je "tiskao glavu" prema dolje, DA SE OSJEĆAM BESKORISNO.

I trajalo je to cijeli dan.

Približavalo se i 17.00 sati. Vani pada snijeg, ja šepam radi povrede mišića. DA LI DA IDEM NA MISU ILI NE?!

ZLI JE POKUŠAVAO SVE DA ME ODVRATI OD ODLASKA NA MISU.

A meni onako dođe misao, pa hajde, sada se osjećaš jadno i nemirno. Znaš da je MISA BOŽJI DAR NAMA LJUDIMA. DA JE ONA LIJEK ZA SVE NAŠE PROBLEME I KUŠNJE KOJE IMAMO U ŽIVOTU.

PA AKO I SVE DRUGO OKO TEBE BUDE LOŠE, MISA NIKADA NEĆE. ONA JE DAR BOŽJI. A GOSPODIN JE IZNAD SVEGA.

I tako, onako jadan i nemiran i šepav, ja odem na misu.

I OD TE ODLUKE KRENULA JE SLAVA BOŽJA NA DJELU. MOGAO SAM JU

VIDJETI U SVOJEM ŽIVOTU.

Čim sam izašao van na onaj snijeg, koji je polako lepršao i škripao pod mojim nogama, već sam se počeo osjećati bolje. KOJA BOŽJA LJEPOTA, DA JE BAR BOŽIĆ!

Do crkve sam sreo nekoliko poznatih ljudi te ih pozdravio. PA I SVI TI LJUDI IMAJU SVOJE PROBLEME, VEĆE OD MENE!

U crkvu sam došao prvi. Odmah po ulazu, s lijeve strane je kip DJEVICE MARIJE SA SINOM ISUSOM KRISTOM U NARUČJU A S DESNE STRANE U NIŠI, U ZIDU, KIP ANE, MAJKE MARIJINE, I DO NJEZINIH NOGU KIP DJEVICE MARIJE KAO DJEVOJČICE.

PRED PRVI KIP UVIJEK KLEKNEM, PREKRIŽIM SE I KRATKO POMOLIM, A DRUGA DVA KIPA DOTAKNEM PO NOGAMA S MOLBOM DA SE OBJE MOLE ZA NAS.

KADA SAM SVE TO UČINIO VEĆ SU SVE MOJE LOŠE

MISLI, NEMIRI, OTIŠLI. OSTALI SU VANI SA ZLIM KOJIH

IH JE NOSIO.

Ovih dana se u našoj župi, prije večernje svete mise, moli DEVETNICA MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ. PJEVA SE I MOLI.

Tako je bilo i danas, peti dan.

JA SAM ZATVORENIH OČIJU SLUŠAO I PJEVAO I MOLIO

SE. U JEDNOM TRENUTKU OTVORIM OČI I VIDIM TAMO

NAPRIJED U CRKVI KAKO STOJI JEDNA ŽENA I POLAKO

SE NJIŠE LIJEVO-DESNO, U TAKTU PJESME KOJU JE

PJEVAO ZBOR. A ISPRED SEBE JE ZAGRLILA MALU

DJEVOJČICU, 5-6 GODINA, TE SU SE OBJE, ONAKO STOJEĆI

NJIHALE LIJEVO-DESNO. PREKRASAN PRIZOR! PRIZOR

KOJIM MI JE U SRCE I DUŠU UNIO RADOST.

PA SAM POGLEDAO DESNO OD SEBE GDJE SU STAJALI

PJEVAČI ZBORA I PJEVALI. I U ZADNJEM REDU SAMA JE

STAJALA JEDNA MENI DRAGA SESTRA U VJERI I PJEVALA.

I ONA SE NJIHALA. OSTALI PJEVAČI SU SAMO STAJALI A

OVAŽENA SE SVA UŽIVILA U PJESMU. NEPRIMJETNO SE

NJIHALA, LIJEVO-DESNO, I PONEKAD NAGNULA PREMA

NAPRIJED KADA JE HTJELA NAGLASITI NEKU RIJEČ IZ

PJESME. SVA JE BILA U PJESMI, RADOSNA I VESELA.

KAKO I NE BI KADA JE PJEVALA "**LAUDATE, LAUDATE,**

LAUDATE MARIAM".

Ponovno sam zatvorio oči I TADA SU ME PROŠLI TRNCI

PO CIJELOM TIJELU. I SUZE NA OČI. JER TA RADOST

KOD SVIH TIH LJUDI NIJE BILA SLUČAJNA! **MEĐU**

NAMA JE BILA DJEVICA, TU U CRKVI. OD TOGA SU

ME PROŠLI TRNCI!

NISAM JE VIDIO, NIJE ME DODIRNULA, NISAM

VIDIO NEKI POSEBNI ZNAK.

SAMO SU ME PROŠLI TRNCI, SAMO SU MI DOŠLE

SUZE NA OČI I ZNAO SAM DA JE ONA TU, MEĐU

NAMA.

A MENI JE DOŠLO DA ZAPLEŠEM PO CRKVI.

"LAUDATE, LAUDATE, LAUDATE MARIAM" PJEVAO SAM

NA GLAS A SUZE SU SE KOTRLJALE NIZ LICE. O,

KAKO SAM HTIO DA ME NETKO VIDI I DA ME UPITA

ZAŠTO PLAČEM! DA MU KAŽEM DA ZATO JER JE

DJEVICA TU MEĐU NAMA! NO, NITKO ME NIJE VIDIO

JER SAM U ZADNJOJ KLUPI BIO SAM.

I ŽIVI GOSPODIN KOJEG SAM PRIMIO U HOSTIJI.

I MOJA DRAGA MARIJA MAGDALENA KOJA ME UVIJEK

GLEDA S VITRAJA, IZNAD OLTARA.

I JEDAN DRAGI BRAT U VJERI S KOJIM SAM, PRIČAJUĆI

O ŽIVOTU, PJEŠICE IŠAO OD CRKVE KUĆI.

SVE TO I JOŠ NEKOLIKO DRUGIH LIJEPIH TRENUTAKA I

NESTALI SU MOJI NEMIRI, MOJ JAD.

SVI TI DRAGI LJUDI, SVI TI TRENUCI, NE BI MI SE

DOGODILI DA SAM OSTAO KOD KUĆE, DA NISAM IŠAO

NA MISU.

SVIMA TO SVJEDOČIM SKORO SVAKODNEVNO A SADA

SAM SE I JA PONOVNO UVJERIO U TO.

KADA GOD NAM JE TEŠKO, KADA SMO JADNI, NEMIRNI,

MANJI OD MAKOVA ZRNA, KADA SE OSJEĆAMO

NEDOSTOJNO, NEUSPJEŠNO, BESKORISNO, **POĐIMO**

GOSPODINU. GOSPODINU NA SASTANAK, NA SVETU

MISU.

PA SAMO KADA IZAĐEMO I KRENEMO PREMA CRKVI,

SVE ĆE POSTAJATI DRUGAČIJE.

I ONI KOJI NEMAJU ČVRSTU VJERU NEKA TO

PROBAJU. NEMAJU ŠTO IZGUBITI. A VIDJET ĆE,

DOBIT ĆE MNOGO.

GOSPODIN MI JE DANAS TO JOŠ JEDNOM, MENI

"NEVJERNOM TOMI", POKAZAO.

TOLIKO MILOSTI, TOLIKO RADOSTI!!!

SAMO, KADA GOD NAM JE TEŠKO, TREBA OTIĆI U

CRKVU NA MISU. I NE TREBA NIŠTA POSEBNO

RADITI TAMO. SAMO UPIJATI BOŽJU MILOST. ZNAT

ĆE GOSPODIN, NJEGOVI SVETI I BLAŽENI, DRAGI

ANĐELI, ŠTO NAM VEĆ TREBA I ŠTO MOŽEMO

PRIMITI.

I PONOVNO MI JE DOŠAO U MISLI TAJ LAGANI

VALCER "LAUDATE, LAUDATE, LAUDATE MARIAM".

O, DRAGA DJEVICE I MAJČICE I KRALJICE NAŠA!

HVALA TI ŠTO SI UVIJEK S NAMA, ŠTO NAS STALNO

TJEŠIŠ.

HVALA TI ZA DANAŠNJE SUZE U MOJIM OČIMA!

BLAGOSLOVLJEN BILA U VIJEKE I BLAGOSLOVLJEN

TVOJ SIN, GOSPODIN ISUS KRIST, I NJEGOV OTAC,

BOG OTAC, U VIJEKE.